

Snart är jag kvarterets joggingmästare igen

Våren är här och jag springer på landsvägen, förbi brevlådorna och huset med den välansade gräsmattan. Vid korsningen ser jag grannen Hasse Lönnroth komma kutande i sin nya joggingoutfit. Min joggingstil blir struttig och orytmisk. Jag tänker: "Ska han få springa före eller ska jag visa mig på styva linan, lägga in en högre växel och springa före?"

Jag bestämmer mig för att "nu jävlar" och så ökar jag och springer förbi medan jag glatt nickar åt Hasse. Jag kämpar framåt medan hjärtat hamrar hårt, huvudet surrar och jag mår illa. Jag kämpar på runt kvarteret och rasar sedan ihop på gräsmattan.

När jag hämtat mig (efter en timme!) väcker jag glatt familjen och berättar med illa dold stolthet historien om hur jag ägde Hasse Lönnroth och jag beskriver målände hans besvikna rödmosiga ansikte.

NÄSTA DAG ÄR DET SAMMA SAK IGEN. Jag springer på landsvägen, förbi brevlådorna och huset med den välansade gräsmattan. Vid korsningen ser jag Hasse – igen! Jag känner tvånget att försvara titeln som "Kvarterets bästa joggare" och mina korta små ben pinnar intensivt över asfalten. Hasse ökar stegen, vi hejar oengagerat och avspänt på varandra, som om kampen inte fanns. Vi springer jämsides i 3 sekunder innan Hasse med trygga kliv springer om mig. Jag fortsätter som om inget hänt.

Skit-Hasse. Jag är tom och frånåkt. Han sprang om mig. Jag kom sist. Jag hatar Hasse. Han ska minsann inte få låna vår båttrailer igen. Jag joggar hem och dövar mig med smäktande musik från min Ipod. Sedan väcker jag irriterat familjen och nämner inte min joggingtur med ett ord. När familjen undrar om jag ägde Hasse Lönnroth i dag också måste jag ju tillstå att jag inte gjorde det. Innan någon hinner säga pip fortsätter jag snabbt: Men jag springer ju inte för att tävla, jag

bryr mig inte om att vinna, jag springer för min egen skull.

En typisk looserreplik: "Jag bryr mig inte om att vinna, jag gör det här för min skull." Att tillstå att något är viktigt är att ge sig in i matchen.

MÅNGA AV MINA VÄNNOR har också svårt att säga: Jag vill verkligen vinna och kommer att bli besviken om jag inte vinner.

Det klingar bättre att vara en sådan som inte kräver pengar, yrkesposition eller uppmärksamhet. En bra kvinna står över sådant och bryr sig om viktiga saker som barn, relationer och födelsedagspresenter. Att söka konsensus är A och O. Aldrig opponera och gå i konflikt, för det är himla fånigt.

Att gå i konflikt eller att konkurrera är att individualisera sin person, att utmärka sig, att bli någon utanför gruppen. Varför är det så farligt? Är kvinnor rädda för utanförskapet?

KVINNORS BEHOV AV ATT GÅ UPP I NÅGON ANNAN och att ständigt söka konsensus är en dygd och en uppfostran.

Det är ju en otroligt god och viktig egenskap. Men ändå, det skulle vara kul att en enda midsommarfest se tanterna *vilja vinna* säckhoppningen och inte bara stå och titta.

För inte är det bara genetiskt. Möjligtvis är det en nedärvd sårbarhet som man kan borsta fram eller inte. Vinnarskallen finns bortom traditionen och kan blomma ut om man vågar.

Själv har jag inte vågat ta upp konkurrensen med Skit-Hasse igen. Ja, jag kallar honom konsekvent för Skit-Hasse för att uppmuntra mig själv att hålla tävlingen mellan oss vid liv. Jag har feget ur en period och bytt springrutten för att slippa möta honom. Men egentligen är det inte feget, jag ligger bara i mental och fysisk hårdträning och snart ska jag äga Hasse Lönnroth och bli kvarterets joggingmästare igen. ■

"Det skulle vara kul att se tanterna vilja vinna säckhoppningen i år"

Magdalena In de Betou

Ålder: 44 år. Född i Stockholm.

Familj: Maken Lars, 46 år (musiker och manusförfattare). Barnen Arthur, 18 år, Samuel, 15 år, och Sara, 5 år.

Bor: Södermalm i Stockholm.

Yrke: Skådespelerska känd bland annat från TV-serierna *Cleo* och *Lite som du*, dramatiker, föreläsare – och krönikör i Hemtrevligt.

Aktuell: Har just kammat hem titeln Bästa kvinnliga pokerspelare i Skandinavien 2008. "Nu blir det fest!" Spelar dessutom mamman i *Sune och hans familj* på Göta Lejon i Stockholm.

Magdalena In de Betou

MAGDALENA IN DE BETOU, skådespelerska

Minna korta, små ben pinnar intensivt över asfalten ... sedan rasar jag ihop.